

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.3.2007
KOM(2007) 118 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2005

{SEK(2007) 335}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	DAS-resultater for 2005	4
3.	Udarbejdelse af Rettens årsberetning	7
4.	Konklusion	10

1. INDLEDNING

Den Europæiske Revisionsret (i det følgende benævnt "Retten") skal udarbejde sin årsberetning med meget stramme tidsfrister i kraft af EF-traktaten, som fastslår, at Retten skal afgive "*en erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed*"¹. Blandt andet afgivelsen af revisionserklæringen om transaktionerne er en stor udfordring, når dette skal ske på årsbasis - ikke mindst fordi Revisionsretten kontrollerer transaktionerne helt ned til den endelige modtagers niveau; i forbindelse med udarbejdelsen af årsberetningen for 2005 har dette krævet mere end 100 kontrolbesøg i medlemsstaterne.

Tidspresset gør det også meget vanskeligt inden Rettens færdiggørelse af årsberetningen at få fastslået, om medlemsstaterne er enige i Rettens resultater eller ej. Kommissionen er imidlertid forpligtet til at udarbejde en rapport om medlemsstaternes reaktioner på årsberetningen². Dens tjenester forpligter sig også til detaljeret at følge op på Rettens resultater og træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger.

Reaktionerne på årsberetningen 2005 viste, at medlemsstaterne var uenige i mange af de resultater, Retten var nået frem til og delvis havde anvendt som grundlag for sin revisionserklæring (den såkaldte "DAS") i årsberetningen 2005³.

Der var mere udtalt uenighed inden for området strukturforanstaltninger end inden for landbrugspolitik – især i forbindelse med tilfælde, som anses for at have en finansiell indvirkning på EU's budget. Det var også mest inden for strukturforanstaltninger, at medlemsstaterne anfægtede resultater, som Retten mente havde maksimal indvirkning på EU-budgettet, dvs. hvor transaktionen overhovedet ikke var berettiget til EU-finansiering.

Kommissionen har ved udarbejdelsen af sit svar på årsberetningen 2005 forsøgt at tage hensyn til medlemsstaternes holdning. Imidlertid har dette i mange tilfælde været vanskeligt, eftersom ca. halvdelen af svarene fra medlemsstaterne på Rettens foreløbige konstateringer ikke forelå i tilstrækkelig tid inden den kontradiktoriske procedure mellem Retten og Kommissionen vedrørende beretningen, som fandt sted i juni/juli 2006⁴.

¹ Artikel 248 i *Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab*.

² I overensstemmelse med artikel 143, stk. 6, i *finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget*, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002, sendte Kommissionen den 23. oktober 2006 et brev til samtlige medlemsstater, hvori den anmodede om kommentarer til Rettens bemærkninger i årsberetningen 2005 (som er tilgængelig på Rettens websted www.eca.eu) samt om reaktioner på Rettens konstateringer vedrørende den pågældende medlemsstat.

³ Se punkt 2 i det arbejdsdokument fra Kommissionen, der ledsager denne rapport, for en mere detaljeret gennemgang af medlemsstaternes reaktioner på Rettens konstateringer. På grundlag af de modtagne svar anslår Kommissionen, at medlemsstaterne var uenige i 4-5 ud af 10 af Rettens konstateringer i forbindelse med DAS 2005.

⁴ Se punkt 2 i det arbejdsdokument fra Kommissionen, der ledsager denne rapport, for en mere detaljeret gennemgang af de foreløbige konstateringer (statements of preliminary findings – SPF), som Retten har sendt til medlemsstaterne, og som ligger til grund for DAS 2005.

Nærværende sammenfattende rapport skal ses som en anledning til at overveje, hvorledes procedurerne kan forbedres, og hvorvidt der kan læres af erfaringerne. Den skal ikke betragtes som en yderligere kontradiktorisk procedure mellem Retten og medlemsstaterne og heller ikke som en del af drøftelserne mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med den detaljerede opfølgning af sagerne, som i øjeblikket finder sted. Således er medlemsstaternes holdninger, som de refereres her, ikke nødvendigvis Kommissionens holdninger.

I stedet håber Kommissionen, at de påpegede problemer vil indgå som en del af den løbende debat om den integrerede struktur for intern kontrol, som involverer Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten og Kommissionen.

Rapporten indeholder en gennemgang af de konstateringer, Retten har foretaget, og som ligger til grund for DAS 2005 (punkt 2). Den behandler også den aktuelle procedure for udveksling af oplysninger mellem Retten, medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende Rettens konstateringer (punkt 3). I slutningen af rapporten drages en række konklusioner (punkt 4).

2. DAS-RESULTATER FOR 2005

Retten baserer sin revisionserklæring (DAS) på en række beviskilder, ikke mindst de resultater, der er konstateret ved revision af myndigheder og endelige modtagere i medlemsstaterne⁵. Resultaterne kan opdeles i følgende kategorier:

(a) *Systemrelaterede*: disse resultater vedrører anvendelsen af overvågnings- og kontrolsystemer. Retten undersøger f.eks., om systemerne er etableret korrekt, om opgaverne er hensigtsmæssigt fordelt, og om kontrollen er foretaget korrekt og så hyppigt som planlagt.

(b) *Formelle*: resultaterne vedrører betalinger til endelige modtagere som landbrugere, virksomheder mv. og anses for enten ikke at have nogen potentiel finansiel indvirkning på EU's almindelige budget eller en ikke kvantificerbar potentiel indvirkning. Denne kategori omfatter f.eks. tilfælde, hvor EU's deltagelse i projekter ikke er blevet offentliggjort som krævet, hvor offentlige udbudsprocedurer ikke er fuldt ud overholdt, eller registreringer af data er ufuldstændige.

(c) *Væsentlige*: disse resultater vedrører også betalinger til endelige modtagere, som anses for at have en kvantificerbar potentiel finansiel indvirkning på EU's almindelige budget. Denne kategori omfatter f.eks. tilfælde, hvor et markareal er mindre end angivet af landbrugeren, hvor der mangler væsentlig dokumentation, eller hvor en projektleder anmoder om dækning af udgifter, der ikke er støtteberettigede.

⁵ DAS 2005 var baseret på fire beviskilder: (a) en undersøgelse af de eksisterende kontrol- og overvågningssystemers funktion, både i EU's institutioner, i medlemsstaterne og i tredjelande; (b) en stikprøveundersøgelse af transaktioner inden for hvert enkelt af de større områder, idet transaktionerne kontrolleres helt ned til den endelige modtagers niveau; (c) en analyse af generaldirektøernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer og af de procedurer, der er anvendt ved udarbejdelsen af dem; (d) hvor det har været muligt, en undersøgelse af revisionsarbejde udført af andre revisorer, som er uafhængige i forhold til EU's forvaltningsproces. Se punkt 1.59 i årsberetningen 2005.

Alle de resultater, der fremkommer ved kontrol i Kommissionen eller i medlemsstaterne sammen med andre elementer, såsom en analyse af de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører, indgår i DAS og har betydning for Rettens endelige holdning, som den kommer til udtryk i årsberetningen.

Med henblik på udarbejdelsen af denne kortfattede rapport anmodede Kommissionen medlemsstaterne om at angive, om de var helt enige, delvis enige eller slet ikke enige i Rettens resultater⁶. En mere detaljeret gennemgang af svarene vedrørende de resultater, der ligger til grund for DAS 2005, findes i punkt 2 til det arbejdsdokument fra Kommissionen, der ledsager nærværende rapport. Hovedresultaterne af analysen er følgende:

- Medlemsstaterne var mere enige i Rettens resultater inden for landbrugspolitik end inden for strukturforanstaltninger.
- Der var mere end dobbelt så mange væsentlige tilfælde, hvor Retten fandt, at det fulde transaktionsbeløb var fejlagtigt, inden for strukturforanstaltninger i forhold til landbrugspolitik.
- De hyppigst forekommende væsentlige tilfælde inden for landbrugspolitik var uoverensstemmelser mellem Rettens opmåling af et markareal og det areal, der var angivet af landbrugeren. Medlemsstaterne accepterede mere end 8 ud af 10 af disse tilfælde.
- Inden for strukturforanstaltninger var manglende afgørende dokumentation det hyppigst forekommende væsentlige tilfælde. Medlemsstaterne accepterede mindre end 4 ud af 10 af disse tilfælde.

Medlemsstaterne angav undertiden, hvilke foranstaltninger de havde truffet i tilfælde, hvor medlemsstaterne var enige i Rettens resultater. Typiske opfølgingsforanstaltninger var f.eks. fremskaffelse af manglende dokumentation, iværksættelse af inddrivelsesprocedurer og/eller udsendelse af bedre retningslinjer/instrukser til de myndigheder, der står for gennemførelsen på stedet. Afhængigt af resultatet af de iværksatte inddrivelsesprocedurer kan den endelige finansielle virkning af tilfældene blive betydeligt mindre, end hvad Retten anslog på det tidspunkt, hvor årsberetningen blev udarbejdet.

En række medlemsstater indvendte også, at reglerne for støtte i forbindelse med strukturforanstaltninger giver mulighed for forskellige fortolkninger. Irland anførte således, at på grund af tidligere fortolkningsproblemer tillod de forvaltende myndigheder ikke længere, at generalomkostninger blev medtaget i betalingsanmodningerne til det udbetalende organ.

⁶ Medlemsstaterne svarede på ca. 60 % af tilfældene. Svarraten var meget høj for resultater inden for landbrugspolitikken (næsten 90 %), men noget lavere inden for strukturforanstaltninger (ca. 50 %).

Resultater vedrørende opmåling af arealer (landbrugspolitik)

Medlemsstaterne accepterede en stor del af de resultater, Retten var nået frem til vedrørende de endelige modtageres angivelse af markarealer. Der var ofte tale om relativt små fejlratere i forbindelse med disse tilfælde⁷. I de få tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke var enige i Rettens resultater vedrørende et markareal, understregede de undertiden, at de rent faktisk havde overholdt den gældende lovgivning – uanset at Retten havde konstateret en fejl. Imidlertid er det ikke sikkert, at sådanne fejl får indflydelse på Rettens DAS som helhed.

F.eks. kommenterede Polen et resultat vedrørende en landbruger, hvor *"de data, der var angivet i ansøgningen, blev efterprøvet som led i en administrativ kontrol baseret på IFKS-referencedatabasen. [...] I betragtning af at der i løbet af produktionsåret 2004 var foretaget en administrativ kontrol baseret på de foreliggende referencedata, og der ikke havde været nogen forskel mellem det areal, der var angivet i ansøgningen, og de pågældende data i referencedatabasen, måtte det pågældende beløb anses for at være beregnet korrekt"*.

Frankrig anførte som generel kommentar i de tilfælde, hvor Retten kontrollerede markarealet, følgende: *"Generelt medfører Rettens stikprøvekontrol, at man undersøger sager, der ikke indgår i det antal sager, som kontrolleres af de franske myndigheder. Desuden fastslår forordningen, at 6,73 % af tilfældene bør kontrolleres på stedet (Frankrig afrunder dette til 6,7 %), hvilket betyder, at over 90 % af tilfældene ikke kontrolleres"*. Sverige fremsatte en lignende kommentar.

EU-lovgivningen er principielt baseret på, at der skal være et rimeligt forhold mellem de anvendte EU-midler og udgifterne til kontrol, hvilket medfører, at de nationale myndigheder ikke behøver at kontrollere alle marker på stedet, inden de foretager betaling⁸. På grund af den fremgangsmåde med stikprøver, der anvendes af de nationale myndigheder, Kommissionen og Retten, må det forventes, at sandsynligheden for fejl i tilfælde, der ikke i forvejen er blevet kontrolleret på stedet af de nationale myndigheder, er større, hvilket viser, at det er nødvendigt at forbedre den daglige forvaltning eller endog øge omfanget af kontrol på stedet i de tilfælde, hvor fejlraten ligger over væsentlighedsgrænsen. Ikke desto mindre kan de nationale myndigheder meget vel have overholdt lovgivningen fuldt ud.

Resultater vedrørende manglende dokumentation

Inden for området strukturforanstaltninger var den hyppigste væsentlige fejl, der blev konstateret i forbindelse med DAS 2005, manglende afgørende dokumentation. I mere end halvdelen af tilfældene anfægtede medlemsstaterne resultaterne normalt med den begrundelse, at enten var dokumentationen allerede overdraget til Retten eller blevet fundet i mellemtiden. Nogle medlemsstater anførte også, at fristen for at opbevare dokumentation for perioden 1994-99 havde været uklar.

⁷ 28 % af tilfældene udviste fejlratere på under 2 %. Yderligere 25 % af tilfældene havde fejlratere på mellem 2 % og 5 %.

⁸ Hyppigheden og kvaliteten af den primære kontrol vedrørende 2000-2006 inden for området strukturforanstaltninger er omhandlet i en nylig meddelelse om bedste praksis; det er således muligt, at medlemsstaternes kontrolniveau stadig ikke er tilstrækkeligt.

En række tilfælde, hvor medlemsstaterne har meddelt, at de har fundet frem til de dokumenter, Retten ønsker, er anført nedenfor. Kommissionen er ikke i stand til umiddelbart at efterprøve de oplysninger, medlemsstaterne har givet, men en opfølgning vil blive foretaget.

Sverige meddelte, at det havde fulgt op på Rettens resultater vedrørende et program støttet af Den Europæiske Socialfond ved at foretage en revision på egen hånd, *"ifølge hvilken Rettens kritik i vid udstrækning må ses som ubegrundet. De fleste af de bilag, som ifølge Revisionsretten manglede, blev identificeret ved den opfølgende revision. [...] I betragtning af at adskillige år var forløbet, efter at projektet var afsluttet, befandt de pågældende bilag sig ikke altid hos modtagerne, men i den kompetente myndigheds arkiver"*.

Irland fastholdt, at lovgivningen vedrørende perioden 1994-1999 ikke var helt klar med hensyn til, fra hvilket tidspunkt bilagene skal opbevares, dvs. om det skulle være fra den sidste betaling vedrørende et projekt eller fra den sidste betaling vedrørende et program⁹.

Tyskland omtalte også et tilfælde, hvor det var uenigt i Rettens fortolkning af denne del af lovgivningen. Ikke desto mindre meddelte Tyskland, at det siden Rettens revision havde *"modtaget dokumenterne vedrørende tre af disse [fire] sager. Revisionsretten er i løbet af den almindelige kontradiktoriske procedure blevet underrettet om denne situation og om andre nærmere omstændigheder ved de pågældende sager samt om, hvor bilagene befinder sig"*.

I tilfælde, hvor der manglede væsentlige elementer, og ingen alternativ dokumentation kunne fremskaffes, klassificerede Retten ofte disse resultater som væsentlige med en fejlprocent på 100, dvs. med en betydelig finansiel indvirkning på EU's almindelige budget. Hvis Kommissionen imidlertid efterfølgende konstaterer, at medlemsstaterne har forelagt dokumentation – om end med en vis forsinkelse – så vil den underliggende betaling af en domstol blive anset for lovlig og korrekt, og der vil ikke være nogen anledning til at iværksætte en inddrivelsesprocedure. Det ville være mere rimeligt i forbindelse med sådanne tilfælde at anføre "manglende sikkerhed inden for den tid, der er til rådighed til kontrol", frem for "væsentlige fejl".

3. UDARBEJDELSE AF RETTENS ÅRSBERETNING

Årsberetningen 2005 blev offentliggjort den 31. oktober og var den første beretning efter ændringen af finansforordningen i 2002. Retten skulle således overholde en frist, der var en måned kortere end de tidligere år, og den havde dermed også en måned mindre end normalt til at planlægge og gennemføre kontrolbesøg, til at analysere resultaterne (hvilket ofte involverer oversættelse af dokumenter, der modtages under besøget), til at underrette de reviderede parter om resultaterne og afvente og gennemgå svarene fra de reviderede parter.

⁹ I artikel 23, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 hedder det: *"I en periode på tre år efter den sidste betaling vedrørende en aktion stiller det ansvarlige organ og de ansvarlige myndigheder alle udgifts- og kontrolbilag i forbindelse med aktionen til rådighed for Kommissionen"*.

Der bør tages højde for de stramme tidsfrister, som Retten har skullet overholde ved sin forberedelse af årsberetningen 2005, når man betragter nedenstående svagheder i forbindelse med proceduren for udveksling af oplysninger mellem Retten, Kommissionen og medlemsstaterne. Ikke desto mindre har man også de foregående år været konfronteret med de samme vanskeligheder som i år – selv om de denne gang har været større end normalt.

For at opnå et grundlag for sin revisionserklæring aflægger Retten kontrolbesøg i både Kommissionen og i medlemsstaterne. Inden for området delt forvaltning var DAS 2005 baseret på resultater, der var opnået gennem mere end 100 kontrolbesøg i medlemsstaterne, hvor Retten kontrollerede kontrolsystemer og udbetalinger til de endelige modtagere, såsom landbrugere og virksomheder, der tildeles midler fra strukturfondene.

Når kontrolbesøgene er overstået, og Retten har afsluttet sine analyser af resultaterne, sender Retten et brev med sine foreløbige bemærkninger, det såkaldte "Statement of Preliminary Findings" – "SPF", til den øverste nationale revisionsinstans, der er berørt af resultaterne. Retten opfordrer normalt den øverste nationale revisionsinstans til at meddele Retten sin reaktion på resultaterne inden for 6-8 uger. Kommissionen modtager en kopi af både SPF og det efterfølgende svar¹⁰.

På grundlag af resultaterne i både Kommissionen og medlemsstaterne udarbejder Retten sin foreløbige beretning, som drøftes af Retten og Kommissionens tjenester, inden den vedtages endeligt af Retten. Retten er Kommissionens eksterne revisor – og kun Kommissionens – hvilket skal ses i den sammenhæng, at Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af EU's almindelige budget. Den kontradiktoriske procedure mellem den reviderende og den reviderede part involverer således kun Retten og Kommissionen.

Selve revisionserklæringen, dvs. den to sider lange udtalelse i begyndelsen af kapitel 1 i årsberetningen, er ikke medtaget i den foreløbige beretning. Den forelægges ikke for Kommissionen under den kontradiktoriske procedure, og den er af samme grund ikke ledsaget af noget svar fra Kommissionen. Retten vedtager DAS, når den kontradiktoriske procedure er afsluttet.

I praksis gennemfører medlemsstaterne ca. 80 % af EU's almindelige budget, og Retten baserer derfor i vid udstrækning sine udtalelser på resultaterne i medlemsstaterne. Feedback fra medlemsstaterne om Rettens resultater er derfor af stor betydning for Kommissionen, når den udarbejder sine svar, som offentliggøres sammen med Rettens bemærkninger i årsberetningen.

Det er ikke usædvanligt, at en revideret part ikke er fuldt ud enig i en revisors resultater. Revisor skal foretage en revision på grundlag af de internationale revisionsstandarder og - når det gælder EU's almindelige budget – i overensstemmelse med den lovgivning, der ligger til grund for de gennemførte transaktioner. I nogle tilfælde vil der være spørgsmål, der kan fortolkes forskelligt, og revisor og den reviderede kan have forskellige synspunkter.

¹⁰ Kommissionen modtager også foreløbige bemærkninger vedrørende de revisioner, Retten har foretaget i Kommissionen.

Det er Kommissionens målsætning at medtage medlemsstaternes synspunkter i sine svar i de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke er fuldt ud enige i Rettens resultater, og hvor Kommissionen mener, at medlemsstaterne er i stand til at begrunde deres holdning. Men Kommissionen er klar over, når den godtager den endelige version af beretningen, at det i forbindelse med den senere opfølgning ikke er alle de øvrige resultater, der vil blive begrundet¹¹.

Hvad angår årsberetningen 2005 fandt den kontradiktoriske procedure sted i juni/juli 2006, hvor Retten og Kommissionen mødtes flere gange for at drøfte Rettens foreløbige beretning (vedtaget i maj/juni 2006) og Kommissionens foreløbige svar (udarbejdet i juni/juli 2006). Retten vedtog sin DAS 2005 i september 2006. Den tid, der forløb inden offentliggørelsen af beretningen (ultimo oktober 2006) var nødvendig af hensyn til oversættelsen af årsberetningen til samtlige officielle sprog og dens trykning.

Retten sendte næsten 75 SPF til medlemsstaterne og modtog svar på langt størstedelen. Halvdelen af svarene blev modtaget inden for fristen på to måneder og de fleste af de øvrige svar inden for endnu en måned. Ikke desto mindre var ca. 3 ud af 4 svar ikke til rådighed for Retten, da den vedtog sin foreløbige beretning, og ca. halvdelen af svarene kom for sent til at kunne anvendes i forbindelse med Kommissionens svar.

Denne utilstrækkelige feedback fra medlemsstaterne inden den endelige udarbejdelse af årsberetningen blev noteret af Spanien, som udtalte: *"Beretningen henviser til sager, der er affødt af kontrolbesøg, hvis endelige konklusioner Spanien ikke har modtaget. Det ser derfor ud til, at konklusionerne i årsberetningen 2005 i nogle tilfælde bygger på en vurdering af de udtalelser og bemærkninger, som medlemsstaten har fremsendt på grundlag af den foreløbige rapport fra det pågældende kontrolbesøg. Det ville derfor være nyttigt med en omtale af situationen vedrørende den specifikke procedure (dvs. hvorvidt det drejer sig om endelige eller foreløbige konklusioner fra kontrolbesøgene, og hvorvidt medlemsstaten har fremsat sine bemærkninger)".*

Der var også særlige vanskeligheder med at sikre, at de tal, der indgik i kapitlet om den fælles landbrugspolitik, var korrekte. Årsberetningen 2005 er den første, der omfatter tal for de ti nye medlemsstater. Slovenien, Malta og Polen påpegede i deres svar på den offentliggjorte årsberetning, at nogle af de tal for deres effektivitet i forbindelse med landbrugspolitikken, der er anført i beretningen, senere er revideret.

Slovenien var et usædvanligt tilfælde, eftersom der på tidspunktet for revisionen forelå forkerte tal for arealstøtte og antal af kvæg, som derefter blev medtaget i årsberetningen. Hvad angår arealstøtte blev det oprindeligt beregnet, at procenten for kontrollerede ansøgninger var overdrevet med 53,5 % på grundlag af de foreliggende data, men dette blev nedskrevet til 1,8 % i løbet af opfølgningsprocessen, hvilket ikke kom til at fremgå af beretningen¹². Tilsvarende var de oprindeligt forelagte tal

¹¹ Kommissionen kan ikke anvende finansielle korrektioner baseret på andre revisorerers resultater uden at foretage sin egen vurdering af hvert enkelt tilfælde (artikel 4, stk. 3, i forordning 448/2001), fordi dens afgørelser vil kunne appelleres til Domstolen.

¹² Se figur 5.3 i kapitel 5 i årsberetningen 2005.

for kvæg, der var angivet af landbrugerne, men konstateret som ikke eksisterende eller ikke støtteberettigede, i realiteten 11,8 % for ammekøer og 7,7 % for oksekødspræmier, i stedet for henholdsvis 48,2 % og 56,2 %¹³.

Selv om tallene for Slovenien klart er meget forskellige fra de øvrige medlemsstater, og selv om Kommissionen i sit svar, der er medtaget i årsberetningen, udtaler, at tallene sandsynligvis vil skulle justeres, var der ikke tid til at medtage korrektioner i årsberetningen, og der fremkom kritiske overskrifter baseret på de forkerte tal i både den internationale og den nationale presse. Dette problem er siden blevet løst.

4. KONKLUSION

Den feedback, der kom fra medlemsstaterne efter offentliggørelsen af årsberetningen for 2005, omtalte nogle spørgsmål, som kræver yderligere overvejelser:

Det antal kontrolbesøg på stedet, som kræves ifølge lovgivningen, vil skulle øges betydeligt, hvis Retten ikke skal finde fejl, der overstiger væsentlighedstærsklen, under sine revisionsbesøg – selv om antallet af besøg også bør være rimeligt set ud fra et cost/benefit-synspunkt.

Medlemsstaterne skal gennemføre det minimale antal kontrolbesøg¹⁴, der kræves, men når Retten reviderer transaktioner, der ikke er kontrolleret på stedet af medlemsstaterne, vil den sandsynligvis finde nogle fejl, som medfører, at den ikke kan afgive en positiv erklæring om de underliggende transaktioner.

Dette problem vil fortsat eksistere, så længe Retten ikke har modtaget nogen politisk vejledning fra Parlamentets og Rådets side om, hvilket risikoniveau der er acceptabelt, under hensyntagen til cost/benefit-forholdet vedrørende kontrol¹⁵.

Retten skal forelægge en årlig revisionserklæring. Den omstændighed, at erklæringen udelukkende er årsbaseret, kan få Retten til at overvurdere den finansielle indvirkning af fejl på EU's almindelige budget, eftersom Retten ikke får mulighed for at tage hensyn til regnskabsmæssige foranstaltninger, der træffes efterfølgende for at korrigere fejl, der er konstateret af Retten, Kommissionen og medlemsstaterne.

Den faktiske finansielle indvirkning på EU's almindelige budget af Rettens resultater vil f.eks. afhænge af, hvorvidt de iværksatte inddrivelsesprocedurer er lykkedes, eller hvorvidt manglende dokumenter har kunnet forelægges. Retten kan naturligvis ikke vente på ubestemt tid med at fremsætte sin revisionserklæring, men Kommissionen og medlemsstaterne vil kunne komme ud for, at de væsentlige fejl, som Retten konstaterer i første instans, senere bliver rettet. Forslaget fra Spanien om, at det i årsberetningen angives mere klart, at nogle af resultaterne er af foreløbig karakter, vil

¹³ Punkt 5.21 i kapitel 5 i årsberetningen 2005.

¹⁴ Lovgivningen fastsætter minimumsstandarder. Medlemsstaterne kan øge antallet af kontroller og bør gøre dette, hvis fejlraterne er højere end forventet.

¹⁵ Dette er et af de spørgsmål, der er omhandlet i dokumentet "Handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol" (KOM(2006) 9).

kunne være nyttigt, ligesom det vil være hensigtsmæssigt i forbindelse med visse tilfælde at anføre "sikkerhed ikke opnået" i stedet for "væsentlige fejl".

Forbedringer i kommunikationen mellem Retten og medlemsstaterne forekommer at være vigtige og mulige

Retten er pr. definition ikke i stand til at afslutte alle sine revisioner inden for det samme regnskabsår som det, den reviderer. F.eks. måtte visse revisioner vedrørende regnskabsåret 2005 foretages i 2006 for at kunne medtage transaktioner, der var gennemført i slutningen af 2005. Dette gør det vanskeligt at sikre, at alle medlemsstaternes reaktioner på Rettens resultater er tilgængelige for både Retten og Kommissionen under den kontradiktoriske procedure.

For at kunne løse eller i det mindste begrænse dette problem ville det være nyttigt med en fælles forståelse på det operationelle plan mellem Retten, Kommissionen og medlemsstaterne om de procedurer, der skal følges i forbindelse med kontrol på stedet af transaktioner, behandling af fejl og udformning af spørgeskemaer, og om, hvilke formater der skal anvendes i forbindelse med rapportering og afgivelse af svar.

Kommissionen er - sammen med medlemsstaterne – ansvarlig for at gennemføre et budget på mere end 120 mia. skatteborgerbetalte euro om året. Retten undersøger, om transaktionerne er gennemført på en lovlige og formelt rigtig måde – og dens undersøgelser suppleres af andre revisioner, hvor det kontrolleres, om midlerne også er anvendt forsvarligt. På grundlag af Rettens arbejde vedtager Rådet en henstilling, og Parlamentet beslutter endeligt om Kommissionen kan meddeles decharge.

En løsning af de oven for omtalte problemer er vigtig for at skatteborgerne kan være sikre på, at grundlaget for dechargeproceduren er så korrekt og udtømmende som muligt, inden for de rammer, traktaten har fastlagt.